

รายการอ้างอิง

1. อภิชาติ เทอดเทียนวงษ์. เทคโนโลยีเซลล์เชื้อเพลิงแบบเกลือคาร์บอนเนตหลอม. การประชุมผู้เชี่ยวชาญเซลล์เชื้อเพลิง ครั้งที่ 1, สถาบันพัฒนาและฝึกอบรมโรงงานต้นแบบ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2543.
2. อ่างถึงใน พิษณุ เจริญสมบัติ. การศึกษาเซลล์เชื้อเพลิงแบบเยื่อแผ่นแลกเปลี่ยนไอออน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
3. สุภาภรณ์ เทอดเทียนวงษ์ และคณะ. เซลล์เชื้อเพลิงแบบพอลิเมอร์ของแข็ง. การประชุมผู้เชี่ยวชาญเซลล์เชื้อเพลิง ครั้งที่ 1, สถาบันพัฒนาและฝึกอบรมโรงงานต้นแบบ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2543.
4. อัมพันธ์ เพ็ญโรจน์. จลนพลศาสตร์เคมี. สุภาพ บุญยะรัตเวช, เคมีทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 1. เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
5. อุดมชัย จินนะดิษฐ์. ผลิตภัณฑ์จากเปลือกกุ้งกับการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ. วารสาร สสท. 19 (สิงหาคม-กันยายน 2535): 50-54.
6. อ่างถึงใน รัตเกล้า ภูติวรรณถ. การทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายของแผ่นฟิล์มไคโตแซนโดยการใช้กลูตารัลดีไฮด์เป็นสารช่วยในการเกิดโครงร่างตาข่าย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
7. ศิวาพร ใจยงค์. ผลของตัวแปรจากกระบวนการดัดอะเซทิลเลชันของไคตินต่อคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ไคโตแซนที่สัมพันธ์กับคุณสมบัติการเป็นสารช่วยแตกกระจายตัวในยาเม็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาเภสัชอุตสาหกรรม คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
8. Williams, K.R. An Introduction to Fuel Cells. Amsterdam: Elsevier Publication, 1996.

9. Austin, L.G. Handbook of Fuel Cell Technology. Englewood: Prentice Hall, 1968: pp. 17-51.
10. Cairns, E.J. and Liebhafsky, H.A. The Thermodynamics of the Complete Fuel Cell. Technical Information series 63-RL-3399 C, New York: General Electric Research Laboratory, 1963.
11. Watkins, D.S. Fuel Cell Systems. New York: Plenum Press, 1993.
12. Schmidt, V.M. et al. Proceeding of the First International Symposium on Proton Conducting Membrane Fuel Cells I. New Jersey: The Electrochemical Society Inc, 1995.
13. Norbeck, J. M. et al. Hydrogen Fuel for Surface Transportation. Society of Automotive Engineers Inc, 1996.
14. Srinivasan, S. et al. Fuel Cell system. New York: Plenum Press, 1993.
15. Appleby, A.J. and Foulkes, F.R. Fuel Cell Handbook. New York: Van Nostrand Reinhold: 1989.
16. Kinoshita, K. Electrochemical Oxygen Technology. New York: John Wiley & Sons Inc, 1992.
17. Prater, K.B. Solid Polymer Fuel Cell Developments at Ballard. Norbeck, K.M. et al, Hydrogen Fuel for Surface Transportation, Society of Automotive Engineers Inc., 1996.
18. Gottesfeld, S. et al. Hydrogen Fuel for Surface Transportation. Reprinted, Society of Automotive Engineers Inc., 1996.

19. Mizuhata, M. et al. Proton Exchange Membrane Fuel Cells. The Electrochemical Society Inc., 1995.
20. Anand, N.K. et al. Hydrogen Fuel for Surface Transportation. Society of Automotive Engineers Inc., 1996.
21. Iwase, M. and Kanatsu, S. Proton Conducting Membrane Fuel Cells. The Electrochemical Society Inc., 1995.
22. Muzzarelli, R.A.A. Chitin. Oxford: Pergamon press ,1977.
23. Lee, V. Solution and shear properties of chitin and chitosan. Ann Arbor Vol. 29, 1974: p. 446.
24. Knorr,D. Use of chitinous polymer in food. Food Technology Vol. 38, 1984: p. 85.
25. Mathur, N.K. and Narang, C.K. Chitin and chitosan, versatile polysaccharides from marine animals. Journal of Chemical Education Vol. 67, 1990: pp. 938-942.
26. Zaidi, S. M. J. et al. Proton Conducting Membranes Based on Polyoxadiazoles. Journal of New Materials for Electrochemical System Vol. 3, 2000: pp.27-32.
27. Bevers, D., Rogers, R. and Bradke, M. V. Examination of The Influence of PTFE Coating on The Properties of Carbon Paper in Polymer Electrolyte Fuel Cells. Journal of Power Sources Vol. 63, 1996: pp. 193-201.
28. Oetjen, H. F. et al. Performance Data of Proton Exchange Membrane Fuel Cell Using H₂/CO as Fuel Gas. Journal of Electrochemical Society Vol. 143, 1996: pp. 3838-3842.

29. Byun, H. S., Burford, R. P. and Fane, A. G. Sulfonation of Cross-Linked Asymmetric Membranes Based on Polystyrene and Divinylbenzene. Applied Polymer Science Vol. 52, 1994: pp. 825-835.
30. Sabnis, S. and Block, L.H. Improve infrared spectroscopic method for the analysis of degree of N-deacetylation of chitosan. Polymer Bulletin Vol. 39, 1997: pp. 67-71.
31. Fichaux, L. et al. Gas and Water Transport Properties of Chitosan Membranes. Proceedings of the third Asia-Pacific Chitin and Chitosan Symposium, Taiwan, 1998.
32. An American National Standard. Standard Test Method for Tensile Properties of Plastics. Annual Book of ASTM Standards. 08.91, 1991: pp. 159-171.
33. An American National Standard. Standard Test Method for Tensile Properties of Plastics (Metric). Annual Book of ASTM Standards. 08.91, 1991: pp. 171-181.
34. Swei, Y. L. et al. A Study on the Preparation and Properties of the Heterogeneous Cation-Exchange Membranes of Sulfonated Polystyrene/Divinyl Benzene on an Acetal Base. Journal of Applied Polymer Science Vol. 37, 1995: pp. 1373-1379.
35. Lee, Y. M. et al. Effect of Deacetylation Degree in Chitosan Composite Membranes on Pervaporation Performance. Separation Science and Technology Vol. 33, 1998: pp. 1255-1269.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลการทดลอง

1. ร้อยละการกำจัดหมู่แอเซติลของโคโคแซน

ตารางที่ ก.1 การหาความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์โดยการไตเตรตสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์กับสารละลาย KHP เข้มข้น 0.2 โมล/ลิตร

ตัวอย่างที่	ปริมาตร NaOH (มล.)	ปริมาตร KHP (มล.)	ความเข้มข้น NaOH (โมล/ลิตร)
1	25	11.00	0.0880
2	25	11.00	0.0880
เฉลี่ย			0.0880

ตารางที่ ก.2 การไตเตรตสารละลายโคโคแซนไฮโดรคลอไรด์กับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.0880 โมล/ลิตร (โคโคแซนไฮโดรคลอไรด์ 1.0130 กรัม ละลายในน้ำกลั่นจนได้สารละลาย 250 มิลลิลิตร)

ครั้งที่	ตัวอย่างที่ 1		ตัวอย่างที่ 2	
	ปริมาตรโคโคแซนไฮโดรคลอไรด์ (มล.)	ปริมาตร NaOH (มล.)	ปริมาตรโคโคแซนไฮโดรคลอไรด์ (มล.)	ปริมาตร NaOH (มล.)
1	50	7.70	50	7.70
2	50	7.70	50	7.70
เฉลี่ย	50	7.70	50	7.70
ร้อยละการกำจัดหมู่แอเซติล	66.71		66.71	
เฉลี่ย	66.71			

2. ความสามารถทนต่อแรงดึงและความสามารถในการยึดตัวสูงสุดของเยื่อแผ่น

ตารางที่ ก.3 ค่าความสามารถทนต่อแรงดึงและความสามารถในการยึดตัวสูงสุดของเยื่อแผ่น

ชนิดเยื่อแผ่น	ความหนา (มม.)	ความสามารถทนต่อแรงดึง (MPa)	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความสามารถในการยึดตัวสูงสุด (%)	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Uncrosslinked chitosan	0.0290	98.3	86.2	8.2	16.4	18.7	1.7
	0.0250	84.0			19.4		
	0.0330	82.1			18.5		
	0.0280	80.4			20.4		
1% Crosslinked chitosan	0.0230	64.9	60.9	4.1	16.9	15.3	1.8
	0.0210	63.1			16.9		
	0.0150	55.4			14.1		
	0.0200	60.1			13.5		
2% Crosslinked chitosan	0.0200	60.7	63.9	5.8	11.3	15.1	3.3
	0.0180	70.6			17.1		
	0.0180	60.3			16.9		
Alginate	0.0400	70.9	73.9	4.2	21.5	25.5	3.7
	0.0310	78.7			28.9		
	0.0360	72.2			26.1		

3. ร้อยละการดูดซับน้ำและร้อยละการเปลี่ยนแปลงความหนา

ตารางที่ ก.4 ความหนาและน้ำหนักของเยื่อแผ่นชนิดต่างๆ ขณะแห้ง

ชนิดเยื่อแผ่น	ตัวอย่าง ที่	น้ำหนัก แห้ง (กรัม)	ความหนาขณะแห้ง (มม.)					
			จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	เฉลี่ย
Uncrosslinked chitosan	1	0.1561	0.0190	0.0200	0.0180	0.0180	0.0180	0.0186
	2	0.2327	0.0110	0.0120	0.0120	0.0110	0.0110	0.0114
	3	0.1540	0.0110	0.0130	0.0100	0.0100	0.0120	0.0112
1% Crosslinked chitosan	1	0.2737	0.0210	0.0210	0.0200	0.0200	0.0200	0.0204
	2	0.2671	0.0200	0.0210	0.0230	0.0200	0.0200	0.0208
	3	0.2153	0.0190	0.0190	0.0180	0.0180	0.0170	0.0182
2% Crosslinked chitosan	1	0.2487	0.0180	0.0180	0.0180	0.0200	0.0200	0.0188
	2	0.2490	0.0180	0.0200	0.0160	0.0180	0.0180	0.0180
	3	0.3341	0.0200	0.0210	0.0220	0.0220	0.0220	0.0214
Alginate	1	0.472	0.0350	0.0350	0.0400	0.0350	0.0400	0.0370
	2	0.57	0.0400	0.0450	0.0430	0.0380	0.0400	0.0412
	3	0.633	0.0450	0.0400	0.0400	0.0400	0.0420	0.0414

ตารางที่ ก.5 ความหนาและน้ำหนักของเยื่อแผ่นชนิดต่างๆ ขณะเปียก

ชนิดเยื่อแผ่น	ตัวอย่าง ที่	น้ำหนัก เปียก (กรัม)	ความหนาขณะเปียก (มม.)					
			จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	เฉลี่ย
Uncrosslinked chitosan	1	0.4488	0.0540	0.0530	0.0520	0.0500	0.0500	0.0518
	2	0.5990	0.0300	0.0320	0.0330	0.0300	0.0200	0.0290
	3	0.4490	0.0280	0.0300	0.0250	0.0250	0.0260	0.0268
1% Crosslinked chitosan	1	0.7468	0.0490	0.0500	0.0450	0.0450	0.0420	0.0462
	2	0.6236	0.0500	0.0520	0.0480	0.0500	0.0420	0.0484
	3	0.5899	0.0470	0.0500	0.0440	0.0400	0.0450	0.0452
2% Crosslinked chitosan	1	0.6050	0.0450	0.0440	0.0430	0.0460	0.0460	0.0448
	2	0.6301	0.0450	0.0440	0.0420	0.0430	0.0400	0.0428
	3	0.8200	0.0450	0.0500	0.0500	0.0500	0.0510	0.0492
Alginate	1	4.9196	0.2200	0.2300	0.2500	0.2300	0.2350	0.2330
	2	6.0236	0.3300	0.3500	0.3500	0.3400	0.3250	0.3390
	3	5.9316	0.3200	0.3350	0.3300	0.3300	0.3700	0.3370

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.6 ร้อยละการดูดซับน้ำและร้อยละการเปลี่ยนแปลงความหนา

ชนิดเยื่อแผ่น	ตัวอย่าง ที่	ร้อยละ การดูด ซับน้ำ	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตร ฐาน	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง ความหนา	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตร ฐาน
Uncrosslinked chitosan	1	187.5	178.8	18.7	178.5	157.4	19.8
	2	157.4			154.4		
	3	191.6			139.3		
1% Crosslinked chitosan	1	172.9	160.1	23.1	126.5	135.8	11.3
	2	133.5			132.7		
	3	174.0			148.4		
2% Crosslinked chitosan	1	143.3	147.3	5.1	138.3	135.3	4.7
	2	153.1			137.8		
	3	145.4			129.9		
Alginate	1	942.1	912.1	65.9	529.7	655.5	109.0
	2	957.7			722.8		
	3	836.5			714.0		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน

ตารางที่ ก.7 การหาความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ โดยการไตเตรตสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์กับสารละลาย KHP เข้มข้น 0.0050 M

ตัวอย่างที่	ปริมาตร NaOH (มล.)	ปริมาตร KHP (มล.)	ความเข้มข้น NaOH (โมล/ลิตร)
1	25	22.2	0.0044
2	25	22.5	0.0045
เฉลี่ย			0.0045

ตารางที่ ก.8 การหาความเข้มข้นของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก โดยการไตเตรตสารละลายกรดไฮโดรคลอริกกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.0045 M

ตัวอย่างที่	ปริมาตร HCl (มล.)	ปริมาตร NaOH (มล.)	ความเข้มข้น HCl (โมล/ลิตร)
1	25	23.5	0.0042
2	25	23.7	0.0042
เฉลี่ย			0.0042

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.9 น้ำหนักแห้งของเยื่อแผ่นที่นำมาทดสอบหาค่าความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน

ชนิดเยื่อแผ่น	น้ำหนักแห้ง (กรัม)				
	ตัวอย่างที่ 1	ตัวอย่างที่ 2	ตัวอย่างที่ 3	ตัวอย่างที่ 4	ตัวอย่างที่ 5
Uncrosslinked chitosan	0.0130	0.0170	0.0120	0.0180	0.0170
1% Crosslinked chitosan	0.0120	0.0100	0.0140	0.0140	0.0120
2% Crosslinked chitosan	0.0154	0.0180	0.0120	0.0145	0.0147
Alginate	0.0101	0.0114	0.0098	0.0089	0.0099

ตารางที่ ก.10 ปริมาตรของกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.0042 โมล/ลิตร ที่ใช้ในการไตเตรตกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.0045 โมล/ลิตร ในการทดสอบหาค่าความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน

ชนิดเยื่อแผ่น	ปริมาตร HCl (มล.)				
	ตัวอย่างที่ 1	ตัวอย่างที่ 2	ตัวอย่างที่ 3	ตัวอย่างที่ 4	ตัวอย่างที่ 5
Uncrosslinked chitosan	18.90	17.80	17.60	18.10	16.70
1% Crosslinked chitosan	14.50	15.20	15.40	16.10	14.60
2% Crosslinked chitosan	13.20	12.20	13.80	12.50	12.90
Alginate	13.80	13.90	14.20	15.20	14.00

ตารางที่ ก.11 ค่าความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนของเยื่อแผ่น

ชนิดเยื่อแผ่น	ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน (meq/g)						ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ตัวอย่างที่ 1	ตัวอย่างที่ 2	ตัวอย่างที่ 3	ตัวอย่างที่ 4	ตัวอย่างที่ 5	เฉลี่ย	
Uncrosslinked chitosan	0.74	0.84	1.26	0.72	1.11	0.94	0.24
1% Crosslinked chitosan	2.35	2.53	1.74	1.53	2.32	2.09	0.43
2% Crosslinked chitosan	2.19	2.11	2.60	2.53	2.38	2.36	0.21
Alginate	3.09	2.70	3.01	2.84	3.06	2.94	0.17

5. การวัดค่าการนำโปรตอน

ตารางที่ ก.12 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0170	0.0180	0.0180	0.0180	0.0170	0.0180	0.0170	0.0190	0.0178
2	0.0250	0.0250	0.0250	0.0260	0.0260	0.0270	0.0260	0.0260	0.0258
3	0.0220	0.0210	0.0190	0.0220	0.0200	0.0190	0.0200	0.0200	0.0204
4	0.0270	0.0260	0.0270	0.0270	0.0280	0.0270	0.0270	0.0270	0.0270
5	0.0210	0.0200	0.0190	0.0200	0.0210	0.0190	0.0200	0.0200	0.0200
6	0.0230	0.0230	0.0230	0.0220	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0229

ตารางที่ ก.13 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0150	0.0160	0.0140	0.0150	0.0140	0.0150	0.0150	0.0160	0.0150
2	0.0130	0.0130	0.0140	0.0130	0.0150	0.0150	0.0140	0.0130	0.0138
3	0.0180	0.0170	0.0180	0.0190	0.0180	0.0170	0.0170	0.0160	0.0175
4	0.0140	0.0140	0.0140	0.0170	0.0140	0.0180	0.0180	0.0160	0.0156

ตารางที่ ก.14 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								เฉลี่ย
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	
1	0.0320	0.0300	0.0310	0.0290	0.0300	0.0300	0.0300	0.0310	0.0304
2	0.0200	0.0190	0.0160	0.0160	0.0170	0.0190	0.0160	0.0160	0.0174
3	0.0160	0.0170	0.0160	0.0160	0.0160	0.0160	0.0160	0.0170	0.0163
4	0.0190	0.0170	0.0180	0.0160	0.0190	0.0180	0.0180	0.0190	0.0180

ตารางที่ ก.15 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								เฉลี่ย
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	
1	0.0180	0.0180	0.0180	0.0170	0.0180	0.0170	0.0180	0.0180	0.0178
2	0.0290	0.0290	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300	0.0298
3	0.0290	0.0270	0.0280	0.0270	0.0270	0.0290	0.0280	0.0280	0.0279
4	0.0230	0.0250	0.0240	0.0240	0.0230	0.0250	0.0230	0.0240	0.0239
5	0.0210	0.0210	0.0200	0.0200	0.0200	0.0200	0.0200	0.0210	0.0204

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.16 ความหนาของเยื่อแผ่นอัลจิเนต ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0160	0.0180	0.0160	0.0180	0.0180	0.0210	0.0180	0.0160	0.0176
2	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240
3	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240
4	0.0200	0.0210	0.0190	0.0200	0.0220	0.0200	0.0190	0.0190	0.0200

ตารางที่ ก.17 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0200	0.0220	0.0210	0.0190	0.0220	0.0210	0.0210	0.0220	0.0210
2	0.0200	0.0210	0.0210	0.0190	0.0190	0.0180	0.0210	0.0210	0.0200
3	0.0170	0.0180	0.0170	0.0180	0.0190	0.0190	0.0180	0.0180	0.0180
4	0.0160	0.0170	0.0180	0.0180	0.0170	0.0160	0.0170	0.0160	0.0169

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.18 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0280	0.0280	0.0280	0.0290	0.0290	0.0270	0.0270	0.0290	0.0281
2	0.0270	0.0260	0.0250	0.0250	0.0250	0.0270	0.0270	0.0250	0.0259
3	0.0250	0.0260	0.0260	0.0260	0.0250	0.0270	0.0270	0.0260	0.0260
4	0.0250	0.0250	0.0250	0.0260	0.0260	0.0260	0.0240	0.0240	0.0251
5	0.0250	0.0270	0.0270	0.0270	0.0250	0.0250	0.0260	0.0260	0.0260

ตารางที่ ก.19 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0240	0.0230	0.0230	0.0250	0.0230	0.0250	0.0250	0.0240	0.0240
2	0.0230	0.0250	0.0240	0.0240	0.0230	0.0250	0.0240	0.0250	0.0241
3	0.0260	0.0250	0.0260	0.0260	0.0250	0.0250	0.0250	0.0260	0.0255
4	0.0220	0.0240	0.0240	0.0220	0.0220	0.0230	0.0240	0.0230	0.0230

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.20 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0250	0.0240	0.0240	0.0250	0.0250	0.0250	0.0260	0.0260	0.0250
2	0.0260	0.0260	0.0270	0.0260	0.0270	0.0280	0.0270	0.0270	0.0268
3	0.0240	0.0230	0.0230	0.0250	0.0240	0.0230	0.0250	0.0240	0.0239
4	0.0230	0.0230	0.0220	0.0220	0.0240	0.0240	0.0220	0.0230	0.0229

ตารางที่ ก.21 ความหนาของเยื่อแผ่นอัลจินเตนขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0380	0.0380	0.0360	0.0350	0.0360	0.0390	0.0370	0.0370	0.0370
2	0.0300	0.0310	0.0290	0.0290	0.0300	0.0310	0.0300	0.0300	0.0300
3	0.0350	0.0360	0.0340	0.0350	0.0360	0.0340	0.0370	0.0340	0.0351
4	0.0290	0.0290	0.0300	0.0310	0.0300	0.0310	0.0320	0.0280	0.0300
5	0.0290	0.0300	0.0290	0.0280	0.0280	0.0290	0.0300	0.0290	0.0290

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.22 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0180	0.0180	0.0170	0.0190	0.0180	0.0180	0.0180	0.0180	0.0180
2	0.0180	0.0170	0.0190	0.0190	0.0190	0.0200	0.0200	0.0190	0.0189
3	0.0230	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0239
4	0.0160	0.0160	0.0150	0.0150	0.0160	0.0160	0.0160	0.0160	0.0158
5	0.0160	0.0160	0.0160	0.0150	0.0160	0.0160	0.0160	0.0160	0.0159

ตารางที่ ก.23 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0170	0.0160	0.0170	0.0180	0.0180	0.0170	0.0170	0.0170	0.0171
2	0.0170	0.0180	0.0180	0.0180	0.0190	0.0180	0.0170	0.0180	0.0179
3	0.0190	0.0210	0.0200	0.0200	0.0200	0.0190	0.0210	0.0200	0.0200
4	0.0180	0.0200	0.0190	0.0180	0.0180	0.0190	0.0200	0.0200	0.0190

ตารางที่ ก.24 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0180	0.0180	0.0180	0.0180	0.0170	0.0180	0.0190	0.0180	0.0180
2	0.0240	0.0230	0.0250	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240
3	0.0230	0.0230	0.0240	0.0220	0.0220	0.0240	0.0230	0.0230	0.0230
4	0.0240	0.0230	0.0240	0.0240	0.0230	0.0240	0.0240	0.0240	0.0238

ตารางที่ ก.25 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0240	0.0230	0.0240	0.0250	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240
2	0.0230	0.0220	0.0220	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0228
3	0.0180	0.0180	0.0160	0.0180	0.0170	0.0180	0.0180	0.0180	0.0176
4	0.0350	0.0330	0.0360	0.0350	0.0350	0.0350	0.0360	0.0350	0.0350

ตารางที่ ก.26 ความหนาของเยื่อแผ่นอัลจิเนตขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230
2	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0230	0.0239
3	0.0170	0.0180	0.0180	0.0170	0.0170	0.0170	0.0170	0.0170	0.0173
4	0.0220	0.0230	0.0230	0.0240	0.0230	0.0230	0.0240	0.0230	0.0231

ตารางที่ ก.27 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0180	0.0170	0.0160	0.0160	0.0150	0.0150	0.0150	0.0160	0.0160
2	0.0150	0.0130	0.0130	0.0140	0.0140	0.0140	0.0140	0.0140	0.0139
3	0.0160	0.0180	0.0170	0.0150	0.0150	0.0150	0.0160	0.0160	0.0160
4	0.0250	0.0250	0.0230	0.0240	0.0240	0.0230	0.0240	0.0240	0.0240
5	0.0250	0.0260	0.0230	0.0230	0.0240	0.0240	0.0240	0.0230	0.0240

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.28 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0230	0.0240	0.0220	0.0230	0.0230	0.0230	0.0230	0.0220	0.0229
2	0.0300	0.0310	0.0320	0.0320	0.0300	0.0320	0.0300	0.0310	0.0310
3	0.0300	0.0290	0.0280	0.0320	0.0310	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300
4	0.0280	0.0260	0.0300	0.0270	0.0290	0.0280	0.0290	0.0270	0.0280

ตารางที่ ก.29 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0260	0.0280	0.0270	0.0270	0.0260	0.0280	0.0250	0.0250	0.0265
2	0.0230	0.0260	0.0260	0.0240	0.0260	0.0250	0.0250	0.0250	0.0250
3	0.0230	0.0240	0.0250	0.0230	0.0250	0.0240	0.0230	0.0250	0.0240
4	0.0230	0.0220	0.0220	0.0230	0.0220	0.0220	0.0230	0.0230	0.0225

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.30 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงสร้างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0230	0.0240	0.0220	0.0250	0.0240	0.0250	0.0240	0.0230	0.0238
2	0.0280	0.0260	0.0270	0.0290	0.0280	0.0270	0.0290	0.0280	0.0278
3	0.0240	0.0220	0.0240	0.0240	0.0230	0.0230	0.0240	0.0250	0.0236
4	0.0240	0.0230	0.0220	0.0230	0.0250	0.0240	0.0230	0.0230	0.0234
5	0.0300	0.0320	0.0310	0.0280	0.0290	0.0280	0.0300	0.0320	0.0300

ตารางที่ ก.31 ความหนาของเยื่อแผ่นอัลจินेट ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0300	0.0280	0.0320	0.0300	0.0290	0.0310	0.0300	0.0290	0.0299
2	0.0370	0.0350	0.0380	0.0360	0.0380	0.0380	0.0350	0.0360	0.0366
3	0.0340	0.0360	0.0340	0.0350	0.0330	0.0330	0.0320	0.0340	0.0339
4	0.0280	0.0280	0.0280	0.0270	0.0280	0.0300	0.0270	0.0280	0.0280

ตารางที่ ก.32 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0180	0.0170	0.0180	0.0180	0.0180	0.0190	0.0190	0.0180	0.0181
2	0.0160	0.0160	0.0160	0.0170	0.0150	0.0150	0.0170	0.0160	0.0160
3	0.0130	0.0130	0.0120	0.0140	0.0130	0.0140	0.0120	0.0130	0.0130
4	0.0150	0.0160	0.0140	0.0160	0.0150	0.0140	0.0150	0.0150	0.0150

ตารางที่ ก.33 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0230	0.0220	0.0240	0.0230	0.0230	0.0220	0.0240	0.0220	0.0229
2	0.0210	0.0200	0.0190	0.0200	0.0200	0.0210	0.0200	0.0200	0.0201
3	0.0240	0.0230	0.0250	0.0250	0.0250	0.0230	0.0230	0.0240	0.0240
4	0.0250	0.0250	0.0260	0.0250	0.0260	0.0240	0.0250	0.0250	0.0251

ตารางที่ ก.34 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0250	0.0230	0.0250	0.0230	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240	0.0240
2	0.0240	0.0240	0.0240	0.0230	0.0230	0.0250	0.0250	0.0250	0.0241
3	0.0250	0.0250	0.0260	0.0260	0.0230	0.0250	0.0250	0.0250	0.0250
4	0.0240	0.0230	0.0220	0.0230	0.0230	0.0220	0.0240	0.0230	0.0230

ตารางที่ ก.35 ความหนาของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0240	0.0250	0.0230	0.0240	0.0230	0.0250	0.0240	0.0240	0.0240
2	0.0300	0.0310	0.0280	0.0290	0.0300	0.0310	0.0310	0.0300	0.0300
3	0.0510	0.0520	0.0480	0.0490	0.0490	0.0500	0.0500	0.0500	0.0499
4	0.0260	0.0250	0.0240	0.0270	0.0240	0.0250	0.0250	0.0250	0.0251

ตารางที่ ก.36 ความหนาของเยื่อแผ่นอัลจินเนตขณะทดลองหาค่าการนำโปรตอน ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา (มิลลิเมตร)								
	จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7	จุดที่ 8	เฉลี่ย
1	0.0380	0.0370	0.0390	0.0380	0.0390	0.0370	0.0380	0.0380	0.0380
2	0.0440	0.0440	0.0440	0.0430	0.0450	0.0450	0.0430	0.0440	0.0440
3	0.0310	0.0310	0.0310	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300	0.0300	0.0304
4	0.0440	0.0420	0.0450	0.0430	0.0450	0.0440	0.0430	0.0450	0.0439

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ก.37 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0178	1.0250	0.4850	0.0018	485010	0.0005
2	0.0258	1.0250	0.4850	0.0026	187081	0.0010
3	0.0204	0.9550	0.3950	0.0019	390501	0.0005
4	0.0270	1.0300	0.3950	0.0028	186501	0.0008
5	0.0200	0.9200	0.3950	0.0018	291180	0.0007
6	0.0229	0.9500	0.3950	0.0022	244371	0.0007
เฉลี่ย						0.0007
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0002

ตารางที่ ก.38 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก เข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0150	0.9450	0.4850	0.0014	24519	0.0140
2	0.0138	0.8700	0.4850	0.0012	30659	0.0132
3	0.0175	0.9700	0.4850	0.0017	18484	0.0155
4	0.0156	0.9000	0.4850	0.0014	27561	0.0125
เฉลี่ย						0.0138
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0013

ตารางที่ ก.39 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0304	0.9350	0.4850	0.0028	3773	0.0453
2	0.0174	0.9310	0.3950	0.0016	7511	0.0325
3	0.0163	0.9450	0.3950	0.0015	7624	0.0337
4	0.0180	1.0200	0.3950	0.0018	5930	0.0363
เฉลี่ย						0.0369
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0058

ตารางที่ ก.40 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ
อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0178	0.8500	0.4850	0.0015	5141	0.0625
2	0.0298	1.0500	0.3950	0.0031	2034	0.0622
3	0.0279	0.9500	0.3950	0.0026	2478	0.0602
4	0.0239	0.9550	0.3950	0.0023	2849	0.0608
5	0.0204	0.9350	0.3950	0.0019	3476	0.0597
เฉลี่ย						0.0611
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0012

ตารางที่ ก.41 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นอัลจินต ณ อุณหภูมิ 40 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนส์/ซม.)
1	0.0176	0.9350	0.4850	0.0016	35870	0.0082
2	0.0240	0.9550	0.3950	0.0023	19260	0.0089
3	0.0240	0.9850	0.3950	0.0024	16687	0.0100
4	0.0200	1.0000	0.5000	0.0020	29273	0.0085
เฉลี่ย						0.0089
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0008

ตารางที่ ก.42 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนส์/ซม.)
1	0.0210	1.0000	0.5000	0.0021	22147	0.0108
2	0.0200	1.0000	0.5000	0.0020	26407	0.0095
3	0.0180	1.0000	0.5000	0.0018	30017	0.0093
4	0.0169	1.0000	0.5000	0.0017	37927	0.0078
เฉลี่ย						0.0093
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0012

ตารางที่ ก.43 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0281	1.0000	0.5000	0.0028	6309	0.0282
2	0.0259	1.0000	0.5000	0.0026	7099	0.0272
3	0.0260	1.0000	0.5000	0.0026	6843	0.0281
4	0.0251	1.0000	0.5000	0.0025	7168	0.0278
5	0.0260	1.0000	0.5000	0.0026	6862	0.0280
เฉลี่ย						0.0279
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0004

ตารางที่ ก.44 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0240	1.0000	0.5000	0.0024	5170	0.0403
2	0.0241	1.0000	0.5000	0.0024	4806	0.0431
3	0.0255	1.0000	0.5000	0.0026	4259	0.0460
4	0.0230	1.0000	0.5000	0.0023	5427	0.0401
เฉลี่ย						0.0424
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0028

ตารางที่ ก.45 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นโคโตนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0250	1.0000	0.5000	0.0025	3169	0.0631
2	0.0268	1.0000	0.5000	0.0027	2399	0.0779
3	0.0239	1.0000	0.5000	0.0024	3446	0.0608
4	0.0229	1.0000	0.5000	0.0023	3604	0.0606
เฉลี่ย						0.0656
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0083

ตารางที่ ก.46 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นอัลจินेट ณ อุณหภูมิ 50 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0370	1.0000	0.5000	0.0037	10980	0.0123
2	0.0300	1.0000	0.5000	0.0030	19171	0.0087
3	0.0351	1.0000	0.5000	0.0035	14044	0.0101
4	0.0300	1.0000	0.5000	0.0030	17674	0.0094
5	0.0290	1.0000	0.5000	0.0029	16384	0.0105
เฉลี่ย						0.0102
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0014

ตารางที่ ก.47 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0180	0.9400	0.3950	0.0017	13606	0.0172
2	0.0189	0.9400	0.3950	0.0018	10489	0.0212
3	0.0239	1.0800	0.3950	0.0026	7300	0.0210
4	0.0158	0.9300	0.3950	0.0015	17047	0.0158
	0.0159	0.9350	0.3950	0.0015	12680	0.0210
เฉลี่ย						0.0192
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0026

ตารางที่ ก.48 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0171	1.0200	0.3950	0.0017	5858	0.0386
2	0.0179	0.9600	0.3950	0.0017	7264	0.0317
3	0.0200	0.9650	0.3950	0.0019	6257	0.0327
4	0.0190	1.0300	0.3950	0.0020	5048	0.0400
เฉลี่ย						0.0357
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0042

ตารางที่ ก.49 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0180	0.9450	0.3950	0.0017	3719	0.0624
2	0.0240	1.1200	0.3950	0.0027	2194	0.0670
3	0.0230	0.9600	0.3950	0.0022	2663	0.0672
4	0.0238	1.0200	0.3950	0.0024	2268	0.0719
เฉลี่ย						0.0671
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0039

ตารางที่ ก.50 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ
อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0240	1.0500	0.3950	0.0025	1882	0.0833
2	0.0228	1.0400	0.3950	0.0024	1861	0.0897
3	0.0176	0.9650	0.3950	0.0017	2996	0.0775
4	0.0350	1.1400	0.3950	0.0040	1101	0.0899
เฉลี่ย						0.0851
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0059

ตารางที่ ก.51 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นอัลจินต ณ อุณหภูมิ 60 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0230	1.0500	0.3950	0.0024	13445	0.0122
2	0.0239	0.9400	0.3950	0.0022	14444	0.0122
3	0.0173	0.9100	0.3950	0.0016	24606	0.0102
4	0.0231	1.0600	0.3950	0.0025	13679	0.0118
เฉลี่ย						0.0116
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0009

ตารางที่ ก.52 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0160	1.0000	0.5000	0.0016	15920	0.0196
2	0.0139	1.0000	0.5000	0.0014	17809	0.0202
3	0.0160	1.0000	0.5000	0.0016	16278	0.0192
4	0.0240	1.0000	0.5000	0.0024	10049	0.0207
5	0.0240	1.0000	0.5000	0.0024	10508	0.0198
เฉลี่ย						0.0199
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0006

ตารางที่ ก.53 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0229	1.0000	0.5000	0.0023	5415	0.0404
2	0.0310	1.1000	0.5000	0.0034	3252	0.0451
3	0.0300	1.0000	0.5000	0.0030	3827	0.0436
4	0.0280	1.0000	0.5000	0.0028	4039	0.0442
เฉลี่ย						0.0433
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0021

ตารางที่ ก.54 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก
เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0265	1.0000	0.5000	0.0027	2683	0.0703
2	0.0250	1.0000	0.5000	0.0025	2872	0.0696
3	0.0240	1.0000	0.5000	0.0024	2995	0.0696
4	0.0225	1.0000	0.5000	0.0023	3491	0.0637
เฉลี่ย						0.0683
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0031

ตารางที่ ก.55 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0238	0.9500	0.5000	0.0023	2587	0.0857
2	0.0278	0.9650	0.5000	0.0027	2072	0.0901
3	0.0236	0.9500	0.5000	0.0022	2561	0.0870
4	0.0234	1.0000	0.5000	0.0023	2518	0.0850
5	0.0300	1.0000	0.5000	0.0030	1882	0.0885
เฉลี่ย						0.0872
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0021

ตารางที่ ก.56 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นอัลจิเนต ณ อุณหภูมิ 68 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0299	1.0000	0.5000	0.0030	14023	0.0119
2	0.0366	1.0000	0.5000	0.0037	11800	0.0116
3	0.0339	1.0000	0.5000	0.0034	10646	0.0139
4	0.0280	1.0000	0.5000	0.0028	15866	0.0113
เฉลี่ย						0.0122
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0012

ตารางที่ ก.57 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0181	1.0500	0.5000	0.0019	11847	0.0222
2	0.0160	0.9250	0.5000	0.0015	15954	0.0212
3	0.0130	0.9000	0.5000	0.0012	25172	0.0170
4	0.0150	0.9300	0.5000	0.0014	16799	0.0213
เฉลี่ย						0.0204
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0023

ตารางที่ ก.58 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริก เข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0229	1.0200	0.5000	0.0023	5170	0.0414
2	0.0201	0.9600	0.5000	0.0019	5938	0.0436
3	0.0240	0.9850	0.5000	0.0024	4258	0.0497
4	0.0251	1.0000	0.5000	0.0025	4308	0.0462
เฉลี่ย						0.0452
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0035

ตารางที่ ก.59 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนาเยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้างเยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวดแพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัดเยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำโปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0240	0.9850	0.5000	0.0024	2972	0.0712
2	0.0241	0.9950	0.5000	0.0024	2948	0.0707
3	0.0250	1.0000	0.5000	0.0025	2723	0.0735
4	0.0230	0.9650	0.5000	0.0022	3361	0.0670
เฉลี่ย						0.0706
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0027

ตารางที่ ก.60 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นไคโตแซนที่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่ายด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก จากนั้นกระตุ้นด้วยกรดซัลฟูริกเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนาเยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้างเยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวดแพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัดเยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำโปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0240	0.9550	0.5000	0.0023	2100	0.1039
2	0.0300	1.0500	0.5000	0.0032	1524	0.1042
3	0.0499	1.1500	0.5000	0.0057	687	0.1269
4	0.0251	0.9650	0.5000	0.0024	1925	0.1071
เฉลี่ย						0.1105
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0110

ตารางที่ ก.61 ค่าการนำโปรตอนของเยื่อแผ่นอัลจิเนต ณ อุณหภูมิ 80 °C

ตัวอย่างที่	ความหนา เยื่อแผ่น (มม.)	ความกว้าง เยื่อแผ่น (ซม.)	ระยะลวด แพลตินัม (ซม.)	พื้นที่หน้าตัด เยื่อแผ่น (ตร.ซม.)	ค่าความ ต้านทาน (โอห์ม)	ค่าการนำ โปรตอน (ซีเมนต์/ซม.)
1	0.0380	1.0500	0.5000	0.0040	8035	0.0156
2	0.0440	1.0400	0.5000	0.0046	6717	0.0163
3	0.0304	0.9100	0.5000	0.0028	12263	0.0148
4	0.0439	1.0900	0.5000	0.0048	6197	0.0169
เฉลี่ย						0.0159
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						0.0009

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการคำนวณ

1. ร้อยละการกำจัดหมู่แอสเตติล

จากข้อมูลในภาคผนวก ก ตารางที่ ก.2 ตัวอย่างที่ 1

น้ำหนักของโคโตแซนไฮโดรคลอไรด์	=	1.0130	กรัม
ละลายในน้ำเพื่อให้ได้สารละลาย	=	250	มิลลิลิตร
การไตเตรต			
ปริมาตรสารละลายโคโตแซนไฮโดรคลอไรด์ที่ใช้	=	50	มิลลิลิตร
ปริมาตรสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (0.0880 N)	=	7.70	มิลลิลิตร
การคำนวณ			
โคโตแซนไฮโดรคลอไรด์ 1 โมล (197.61672 กรัม)	=	NaOH 1	โมล
มอนอเมอร์ที่มีหมู่ -NHCOCH ₃ 1 โมล	=	203.19296	กรัม

$$\begin{aligned} \text{The amount of monomer having } -\text{NH}_2 \text{ group} &= \frac{5x[\text{NaOH}]xV_{\text{NaOH}}}{1000} \\ &= \frac{5x0.0880x7.70}{1000} = 0.003388 \text{ mol} \\ &= 0.003388x197.61672 = 0.6695 \text{ gm} \end{aligned}$$

The amount of monomer having -NHCOCH₃ group =

$$\begin{aligned} \frac{\text{The weight of sample} - \text{The amount of monomer having } -\text{NH}_2 \text{ group}}{203.19296} \\ = \frac{1.0130 - 0.6695}{203.19296} = 0.001691 \text{ mol} \end{aligned}$$

The total amount of monomer = 0.003388 + 0.001691 = 0.005079 mol

The percent of deacetyl ion = $\frac{\text{The amount of monomer having } -\text{NH}_2 \text{ group}}{\text{The total amount of monomer}} \times 100$

$$\text{The percent of deacetyl ion} = \frac{0.003388}{0.005079} \times 100 = 66.71\%$$

2. ร้อยละการดูดซับน้ำ

จากข้อมูลในภาคผนวก ก ตารางที่ ก.4 และ ตารางที่ ก.5 เยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ตัวอย่างที่ 1

น้ำหนักของเยื่อแผ่นเปียก	=	0.4488	กรัม
น้ำหนักของเยื่อแผ่นแห้ง	=	0.1561	กรัม

$$\begin{aligned} \% \text{Water content} &= \frac{(\text{Weight of wet membrane} - \text{Weight of dried membrane})}{\text{Weight of dried membrane}} \times 100 \\ &= \frac{(0.4488 - 0.1561)}{0.1561} \times 100 = 187.51 \end{aligned}$$

3. ร้อยละการเปลี่ยนแปลงความหนา

จากข้อมูลในภาคผนวก ก ตารางที่ ก.4 และ ตารางที่ ก.5 เยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ตัวอย่างที่ 1

ความหนาของเยื่อแผ่นเปียก	=	0.0518	มิลลิเมตร
ความหนาของเยื่อแผ่นแห้ง	=	0.0186	มิลลิเมตร

$\% \text{Thickness change} =$

$$\begin{aligned} &\frac{(\text{Thickness of wet membrane} - \text{Thickness of dried membrane})}{\text{Thickness of dried membrane}} \times 100 \\ &= \frac{(0.0518 - 0.0186)}{0.0186} \times 100 = 178.49 \end{aligned}$$

4. ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออน

จากข้อมูลในภาคผนวก ก ตารางที่ ก.9 และ ตารางที่ ก.10 เยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำให้เกิดโครงร่างตาข่าย ตัวอย่างที่ 1

น้ำหนักของเยื่อแผ่นแห้ง	=	0.0130	กรัม
ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์	=	0.0045	นอร์มอล
ความเข้มข้นของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก	=	0.0042	นอร์มอล

ปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์	=	20	มิลลิลิตร
ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก	=	18.90	มิลลิลิตร
ปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ปีปेटมาไตเตรตกับสารละลายกรดไฮโดรคลอริก	=	20	มิลลิลิตร

$$\text{Ion exchange capacity} = \frac{\left(N_1 V_1 - \left(\frac{V_1}{V_3} \right) N_2 V_2 \right)}{m}$$

เมื่อ

N_1	=	ความเข้มข้นของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (นอร์มอล)
N_2	=	ความเข้มข้นของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก (นอร์มอล)
V_1	=	ปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (มิลลิลิตร)
V_2	=	ปริมาตรของสารละลายกรดไฮโดรคลอริก (มิลลิลิตร)
V_3	=	ปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ปีปेटมาไตเตรตกับสารละลายกรดไฮโดรคลอริก (มิลลิลิตร)
m	=	น้ำหนักของเยื่อแผ่น (กรัม)

$$\begin{aligned} \text{Ion exchange capacity} &= \frac{\left(0.0045(20) - \left(\frac{20}{20} \right) \times 0.0042(18.90) \right)}{0.0130} \\ &= 0.74 \quad \text{meq / g} \end{aligned}$$

5. การนำไปรตอน

จากข้อมูลในภาคผนวก ก ตารางที่ ก.12 และตารางที่ ก.37 เยื่อแผ่นไคโตแซนที่ไม่ถูกทำ
ให้เกิดโครงร่างตาข่าย ตัวอย่างที่ 1

ความหนาของเยื่อแผ่น	=	0.0178	มิลลิเมตร
ความกว้างของเยื่อแผ่น	=	1.0250	เซนติเมตร
ระยะห่างระหว่างลวดแพลตินัม	=	0.4850	เซนติเมตร

$$\begin{aligned}
 \text{The area of membrane} &= \text{Thickness of membrane} \times \text{Wide of membrane} \\
 &= \left(\frac{0.0178}{10} \right) \times 1.0250 = 0.0018 \quad \text{cm}^2
 \end{aligned}$$

$$\sigma = \frac{1}{R} \left(\frac{l}{A} \right)$$

เมื่อ

- σ = ค่าการนำโปรตอน (ซีเมนต์/เซนติเมตร)
 R = ความต้านทาน (โอห์ม)
 l = ระยะระหว่างลวดแพลทินัม (เซนติเมตร)
 A = พื้นที่หน้าตัดของเยื่อแผ่น (ตารางเซนติเมตร)

$$\sigma = \frac{1}{485010} \left(\frac{0.4850}{0.0018} \right) = 0.0005 \text{ S/cm}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนันทวัน สุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พุทธศักราช 2520 ที่จังหวัดชลบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเคมีวิศวกรรม คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย